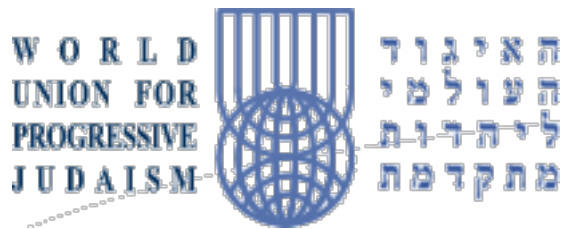

5773

Torah from Around the World

אם אין קמת אין תורה ואם אין תורה אין קמת
*Zonder levensonderhoud is er geen Tora
en zonder Tora is er geen levensonderhoud.*
(R. Eleazar ben Azarja, Pirké Avot 3:21)

Sjabbat 13 april 2013 / 3 ijar5773
Sidra Tazria-Metsora, Wajikra [Leviticus] 12:1-15:33
Tanach blz. 219-230
Haftara: Iov 1:13-3:1, of Iov 13:1-14:6
Tanach blz. 1481-1483 of 1499-1501

Commentaar: rabbijn Paul Jacobson, [Emanuel Synagoge](#), Sydney, Australië

Vertaling: Paula Reisner
[Het Engelse origineel](#)

Deze week vinden er twee belangrijke gebeurtenissen plaats rondom herdenkingen in Australië en in Israël, Jom Hazikaron op 15 april en Jom Ha'atsmaoet op 16 april. In Australië bestaat de jaarlijkse herdenkingsdienst voor de 'ANZACs', de leden van het zogeheten 'Australia and New Zealand Army Corps', die moedig vochten in de Eerste Wereldoorlog. Ochtenddiensten en ceremoniën door het hele land geven gelegenheid voor bespiegeling en plechtige herdenking. Die vindt plaats op 25 april. In 2012 viel dat samen met Jom Hazikaron: de dag waarop de gesneuvelde soldaten van Israël en de slachtoffers van terrorisme worden herdacht. Jom Hazikaron is een tijd van rouw en zelfbespiegeling. Sirenen gaan af door het hele land om 20:00 's avonds en opnieuw om 11:00 de volgende ochtend; op dat moment stopt alles in Israël en staat men stil om respect te tonen aan hen die gevallen zijn. Herdenkingsdiensten en –samenkomsten worden door het hele land gehouden tegelijkertijd met officiële ceremonies die plaatsvinden aan de Westelijke Muur.

Maar onze Tora-lezingen van deze week vermelden geen herdenking. We lezen twee gedeelten, sidra Tazria en sidra Metsora, die ons perspectieven bieden op aloude wetten van rituele reinheid en onreinheid. We leren over het proces hoe de priester huidziekten, huidaandoeningen en plagen, die uitbraken bij families, definieerden. En we leren over bijzondere lichaamsvloeiingen, die iemand 'onrein' maakten, waarop diegene een proces van rituele reiniging moest ondergaan om zich weer bij de gemeenschap te kunnen voegen.

Wat zou de verbinding kunnen zijn tussen onze sidrot en onze herdenkingsdagen? Alhoewel de Tora vrij gedetailleerd is in het beschrijven van aandoeningen en lichaamsvloeiingen, worden tranen nooit genoemd. Tranen maken een persoon niet ongeschikt voor de rituelen.

Soms worden de grootste geheimen onthuld als we een concept ontdekken dat niet zichtbaar is in de tekst. Zonder dat ze de beschikking hadden over de wetenschappelijke kennis van tegenwoordig wilden onze voorouders zich ver houden van lichaamsvloeiingen of wat voor ziekten dan ook. Maar tranen – zoute, vochtige, reinigende tranen – worden niet beschouwd als behorend bij de lijst van lichaamsvloeiingen.

Kunnen de woorden uit de Tora ons aansporen te huilen en ons de ruimte geven om emoties te erkennen? We staan stil en herdenken op 'ANZAC Day' en Jom Hazikaron omdat we hieraan behoefte hebben, als Australiërs, als Israëli's, als mensen. Gevoelens zijn menselijk, en emotie kan niet echt zijn als deze op een nonchalante, gedwongen of ingehouden manier wordt uitgedrukt. We hebben momenten nodig om te rouwen, om ons droevig te voelen, om te treuren, om te gedenken. De joodse traditie is briljant in haar opvatting dat we, tijdens het verwerken van verlies, niet uit zijn op afronding van de rouw; we 'komen er niet overheen'. Integendeel, ieder jaar, herdenken we. Aan het eind van iedere feestdag zeggen we Jizkor [het gebed ter herinnering aan de doden] om te laten zien dat onze overledenen deel uitmaken van en een heel reëel onderdeel blijven van ons bestaan, van een grotere structuur van ons leven.

Soms kunnen we het beste eer geven aan onze doden door de herinnering aan hen te eren met waarachtige emotie, integer en op waardige wijze. De Tora herinnert ons eraan dat huilen de gelegenheid geeft om te reinigen, om iets helder te krijgen, zelfs om ons en onze gemeenschappen te versterken.